

„EDINOST“
Izdaje se trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob torkih, četvrtkih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večernje pa ob 7.
uri zvečer. — Obojno izdanje stane:
za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 8.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnik je plačevati naprej na mesečne
broz priloge naročnine se upravi na
oznaki.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 avt.,
izven Trsta po 4 avt.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglaš se rabuje po tarifi v petiti; za
naslove s debetimi črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrst.
Poslana, osmrtnice in javne svedbe,
maši oglaš itd. se računajo po pogodi o
Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu,
ulica Cernača št. 15. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.
Naročnino, reklamiranje in oglaš spre-
jemajo vpravljalstvo ulice Molina plo-
sele št. 3, II. nadst. Naročnino in oglaš
je plačevati leso Trst. Odprte reklame
sije se prostu pošiljajo.

Nekoliko vprašanj

Velicev občine Pomjan do visokega c. kr. na-
mestništva v Trstu.

Ako govorimo o predstojajočih občinskih vo-
litvah v Pomjani smo — vsaj danes — najbrže
ravno tam, kjer so občinarji občine Oprtalj. Res
je čenjena „Edinost“ javila pred kratkim, da vedo
fakajšnji volilci iz verodostojnega vira, da imajo
biti volitve v kratkem. Res je tudi, da je c. kr.
okrajni glavar v Kopru, visokoradni g. Schaffen-
hauer-Ney, že koncem decembra minulega leta
moški o obljubil trem volilem, da bodo volitve
gotovo v drugi polovici meseca prosinca; a isto-
tako je tudi res, da niso bile. Res je tudi, da je
isti gospod glavar v mesecu januarju z ope-
moški o obljubil, da bodo volitve gotovo meseca
februarja. Ravno tako je tudi res, da je dr. Ben-
nati iz Kopra ravno isti čas izjavil javno, da vo-
litve ne bodo do avgusta meseca. Res pa je tudi
to, da je gosp. c. kr. okrajni glavar Schaffenhauer
nagovarjal naše može, naj bodo o volitvah „vse
po starem“.

In tu smo na razpetju. V oklepaju naj po-
vemo še, da volitve meseca februarja najbrže ne
bode, ako ne pustne dni. Napačno bi tudi to ne
bilo, ampak jako pripravno za gotove osebe v
Kopru, posebno pustni terek in pepelnično sredo.

Tu imamo torej dve izjavi: obljubo c. kr.
okrajnega glavarja v Kopru in izjavo dra. Bennatija
v Kopru. Katara je prava? Žal nam je, ali to mo-
ramo povedati odkrito, da nam pravi arce, da je
govoril resnico — dr. Bennati! Tega menenja
mora biti vsakdo, ki pozna razmere v Kopru in
na glavarstvu.

Kakor volilec si usojamo torej staviti na-
stopna vprašanja do visokega c. kr. nameštništva
tršaškega:

1) Kako in kdaj reši to visoko nameštništvo

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski epikal Boleslav Prus. Prevodil Podravski.

„Torej, moj Jožek, ti je žena ukazala, naj
vzameš od mene livado v najem?“

„Tako je, jasni gospod.“

„In, da se dobro pogajaj z menoj?“

„Seveda je tako. Kar je res, je res.“

„Ali voš, koliko mi Lukašek plača na leto
za jeden oral travnika?“

„Rekel je, deset rubljev.“

„Torej moraš plačati dvajset rubljev za dva
orala?“

Kmet se je nekoliko zamislil ter je rekel čen
neka čas:

„Saj se nas usmilite, jasni gospod...“

„In pepustim vsaj tri rublje...“ je povzel
grajščak.

Polž je umolknil osramočen.

„Dobro“, je rekel grajščak, „popustim ti tri
rublje in plačeval mi bodeš samo sedemdeset rub-
ljev na leto. Si zadovoljen?“

Kmet se je sklonil k tlom; ker pa ni mogel
doseči grajščakovih nog, objel je plot; toda na
njegovem licu, namesto zadovoljnosti, javljala se
jalnegotovost.

„Kaj je to?“ misli si je Polž, „da se en me
pogaja? Že vidim, da je ta svak to uravnal tako!“

prodnje mnogih občinarjev, ki so prosili ozirom na
vedno večje stroške — sami upravitelji so stali
do sedaj občine do 1000 gl. —, da bi se vendar
enkrat volitve razpisale in završile?

2) Kaj je s prošnjo italijanske stranke, ki
je prosila, da naj se občina razdeli, in sicer s
prošnjo z 200 podpisi prilično, od katerih je vsaj
polovica sleparskih? In ali je res, da je za občni
blagor silno škodljivo nakano italijanske gospode
podpiral — kakor se je raznesel glas po vsej občini
— tudi gosp. c. kr. okrajni glavar?

3) Ali je res, da je gospod okrajni glavar
Schaffenhauer ukazal pobrati po občini take pod-
pise za razdelitev občine, kakor so se tako hva-
lili znani podrepniki italijanske stranke, ke so po-
biral podpise in križe od hiše do hiše?

4) Ali naj verjamemo gospodu okr. glavarju
Schaffenhauerju, ali pa dra. Bennatiju glede časa,
v katerem se bodo vršile občinske volitve?

5) Zakaj se občinske volitve zavlačujejo brez
vsakega vzroka v veliko škodo vseh občinarjev,
in edino le v prilogo italijanski stranki, oziroma
nekaterim gospodom v Kopru?

6) Kaj pomenijo besede c. kr. vladnega vi-
šega uradnika „da naj bode vse po starem“? Komu
v prilogo so se izustile te besede?

Ta vprašanja smo si držnili staviti do vis.
c. kr. nameštništva, ker smo prepričani, da bode
isto postopalo zakonito in nepristransko, ter da
odredi nemudoma, da se bodo vendar enkrat moglo
vršiti občinske volitve v Pomjani.

Stotine volilcev občine Pomjan.

Kako so mislili nekdanj e nas!

II.

Drugi dopis se glasi v prevodu:

C. k. poveljstvo nabora za zbor dobrovoljcev istrskih
poročnika Pechiaricha.

Glasno pa je dodal:

„Torej bodite, jasni gospod, tako prijazni ter
vzemite od mene nadavek. Žena mi je dala uprav
deset rubljev, ostanek pa, je dejala, naj prinesem
utri.“

Izvekel je izpod suknje rebec, razvezal iz
njega deset rubljev ter jih dal grajščaku.

„Dovaj“, omenil je grajščak, „da vsamem
denar pomeje, sedaj pa ti dam neki predlog. Ali
še pomniš, kolike mi je dal za oral livade v minu-
lem letu Gebar?“

„Osemdeset rubljev.“

„In poleg tega je plačal še bilježnika in zem-
ljemerca, kaj ne?“

„Sveta resnica.“

„Torej čaj, jaz ti prodam ta dva orala trav-
nika, katera hočeš vzeti v najem, po šestdeset
rubljev, torej za dvajset rubljev ceneje, nego Go-
barju. Toda še ceneje ju dobiš, ker ne boš indaljal
ničesar za zemljemerca, niti za bilježnika. Toda
znaj, pod kakim pogojem?“

Kmet je pokorno zmignil z rameni.

„Pod tem pogojem, da se odločiš sam, takej,
ne vprašaje poprejšvoje žene. Pomiali torej: samo
sto in dvajset rubljev mi plačaš za livade, katera
je vredna več nego stoletdeset; s tem pridobiš
čistih štirideset rubljev, toda... odloči se takej!
Jutri, celó še noč zvečer, ko se že posvetuješ z
ženo, ne prodaj je več pod tem pogojem.“

Polžu so se oči zalisketale. Zdelo se mu je,

Velečastitemu gospodu župniku Pavšlerju
v Gročani.

Sledé smovanju — o katerom ste že obve-
ščeni, velečastiti gospod — zbora dobrovoljcev od
Staro-Istranov, oglašam se s prošnjo, da bi vele-
častiti gospod, ki zmorete veliko, dá, vse, v svoji
cerkveni občini razglasili pojutrajnim nasto-
lece doli svoji pastirski čedi, kar sta mi naložila
v razglasenje njegova ekselence gospod viši vo-
jaški peveljnik grof Giulay in polkovnik baron
Lanarič:

a.) Vsi oni, ki vstopijo v zbor dobrovoljcev,
so osvobojeni predstojajočega nabora za rezervni
zbor.

b.) Nabor v okraju se bode vršil le po starost-
nih razredih za rezervni zbor.

c.) Od vsega okraja koperskega goji Njeg.
Veličanstvo zaupanje le v glavne občine dolinske,
kakor Staro-Istrane.

d.) Doba službovanja v tem zboru dobrovolj-
cev bode trajala le za čas sedanjega vojue.

e.) O naboru dobi mož 3 gl. na roko in od
dneva nabora, to je prisega, 18⁹/₁₀ nvč. na dan.
Visoki erar ga obleče v nešo, navadno v deželi,
in mu je dolžnost boriti se le na istrski obali,
namreč v guberniju tršaškem.

f.) Nabirati se smejo ljudje od 18—48. leta.

g.) V okraju podgrajskem je vstopilo pod
temi pogoji že 60 mož.

h.) Toliko častniki kolikor šarže so Istrani.

i.) Slednjič hoče naš preljubljeni vladar s tem
skušati mišljenje svojih sicer zvestih Stare-Istra-
nov, in mu bode potem prijetna odveza, da primerne
ustreže teli mnogovrstnim prešnjam teh obmejnih
prehivalcev.

Ker se je uverjeno, da le mnogoizdatno so-
delovanje slavnega duhovstva more dovesti do za-
željene plemenite svrhe, zato ponavljam v imenu

da je še le sedaj odkril načrt, ki so ga skovali
proti njemu.

„Čudna trma, izgubiti štirideset rubljev za
prazen nič!“ oglašila se je gospa po francoski.

„Bodi mirna“, jej je odvrnil mož. „Jaz jih
poznam...“

„Nu in kaj“, obrnil se je k Polžu. „Ali ku-
piš livade tako, da se ne posvetuješ poprej z ženo?“

„Ker pa to ni lepo“, je odgovoril kmet s
petuhšenim nasmehom. „Saj se tudi jasni gospod
posvetujete z jasno gospo in z jasnim gospodičem,
čemu se ne bi tudi jaz?“

„A vidiš?“ je rekel grajščak svaku. „Ali
ni te pravcat topoglavce?“

Gospodič je potrkal skozi plot Polža po rami.
„Nu, moj prijatelj, odloči se takoj, pa s tem
napredek gospodu debelo.“

„On je že kupil“, je rekel svaku.

„Ali kupiš, Jožek. Daš roko na to?“ je vpra-
šal grajščak.

„Sem mar bedast?“ je pomislil kmet; glasno
pa je dodal:

„Jasni gospod, ker pa ni lepo kupavati, ako
ni žene poleg...“

„In ne prevdarjaš več?“

„Ker pa je to zelo odurno“, je ponovil kmet
zadovoljen, da mu je grajščak ponudil tako izboren
izgevor.

(Pride še).

naše demovine to prošnje in sem prepričan še v naprej o najboljem uspehu.

Podrobneje navodila so dobili od mene šepanje v navzočnosti gospoda višega sodnika Lampe-ta.

Boljune, dne 21. julija 1898.

Pechiarich L. r.
poročnik, peveljnik nabora.

Abstinencija na vsej črti.

Naša Primorska je sestavljena iz treh upravnih skupin s tremi deželnimi zbori: v Gerici za Gradiško-Gradiščansko, v Trstu za tržaško ozemlje in v Pulju za Istro.

V prvi in zadnji skupini imamo mi Slovani odločno večino, v drugi pa sestavljamo znamenito manjšino, vredno vsega poštovanja.

Po razmerju narodnostnega števila v teh treh skupinah imamo mi Slovani tudi večino, ako računamo prebivalstvo vseh treh pokrajin skupaj.

Ti podatki govore že sami po sebi, da — o kakem nadvladju našem ne moremo in tudi ne bomo niti govoriti — Slovanom gredo vsa prava v teh treh skupinah: v šoli, v uradu, v javnem in — parlamentarnem življenju. Skromneja pač ne more biti večina prebivalstva v deželi, ako ne zahteva družega, nego, da ob učitvanju pravice sme stati v isti vrsti z manjšino.

In da tudi ni tako in da bi bili mi v manjšini v vseh treh skupinah, vendar bi bila še vedno opravičena naša zahteva, da nam bodi popolna enakopravnost v vsakem pogledu; vendar bi se še vedno ne smelo odrekati našemu jeziku domovinstvo v deželnih zborih teh skupin.

Zahteva naša po vseh pravicah našemu jeziku bi slonela še vedno na dveh mogočih, nepopravičnih stebrih, na katerih sloni tudi vsa sedanja država avstrijska: na temeljnih zakonih in na načelu varstva manjšin.

Parlamentarizem sloni sicer res na načelu večine. Večina sklepa in večina nosi odgovornost. Saj smo videli v avstrijskem državnem zboru, kam prihaja slednjič parlamentarizem, ako so se razmere razvile tako pegubno, da more manjšina terorizovati večino. Načelo, da večina bodi voditeljica zakonodajnemu zastopu, mora veljati! Tega načela ni smeti rušiti. Ali to prave ne sme podivjati v slepo, brezobzirno in brezčutno zatiranje manjšine. Večini je dolžnost, da čuva svoje parlamentarno pravo, ali hkratu ne sme pozabljati na svoje dolžnosti, dolžne obsirnosti do manjšine v zbornici. Ne sme pozabiti, da poleg načela: večina bodi voditeljica, obstoji še drugo načelo, ki se imenuje: *varstvo manjšin*. Žal, da pri nas v Avstriji ni uveljavljeno to načelo. Pripoznavo je sicer že od vseh pravičnih in miroljubnih mož, ali zakonjeno še ni! A de tega mora priti!!

Koli tužen pogled je na parlamentarno življenje v naših treh primorskih upravnih skupinah!! Da, tu smo sedaj, da izjavimo, kar smo hoteli reči gori: tudi ko bi bili mi v manjšini glede števila prebivalstva, bilo bi postopanje naših sodeželanov italijanske narodnosti v vseh treh deželnih zborih nečuten atentat na naša prava, na našo politično in parlamentarno pravo. Da naši poslanci tudi ne bi zastopali večine prebivalstva v Gerici in v Pulju in velike manjšine v Trstu, zgražati se mora vendar nad dogodki v zbornicah v Trstu, Gerici in Pulju ves svet, v kolikor ima isti kaj smisla za političke morale in za spoštovanje zakonov, na katerih slone državna in deželne ustave. Ali ake pomislimo, da smo mi v večini v skupni Primorski, potem moramo imeti občutek, kakor da nam kdo oliva polina v vse naše bitve, duša nam vstopa v ogerčenja in srce se nam krči v britki boli na toliki krivici, kakor jo omogočujejo obnormalne in kričeče razmere v teh pokrajinah krivici, ki se nam je kazala ta dni v divjaškem postopanju italijanske večine v deželnem zboru istrskem proti manjšini poslancev!!

Celó v Gerici, kjer drže naši tehtnico italijanski strani, smo bili zapostavljeni tako, da našim poslancom niso dopuščali čast, pones in skrb za interese svojih velicev, da bi se udeleževali razprav, kar sicer bi bili priče svojemu lastnemu poniževanju.

Prvi se torej preglašili politiko abstinence goriški poslanci. Njim so sledili tržaški Slovenci.

Slednjič — po tolikih dokazih heroičnega samozatajevanja in tudi osebnega junaštva — so se pridružili politiki abstinence še slovenski zastopniki Istre. Vztrajali so, prenašali so vsa zamerovanja in proganjanja kakor junaki, vsikdar pripravljeni žrtvovati svoje osebe dobri stvari . . . ali slednjič je morala počiti struna tudi v Pulju.

Izstopom hrvatsko-slovenskih poslancev iz deželnega zbora istrskega je proglašena politika abstinence na vsej črti. Večina prebivalstva vseskupne pokrajine je iztisnjena iz deželne zakonodaje. Ali more prinesiti to dobrega sadu? O tem naj le razmišljajo vladni krogi, ki bi bili lahko preprečili marsikaj, ako bi bili hoteli. Saj imajo podatkov in analogije iz zgodovine parlamentarnega življenja od drugod, da je po abstinenciji manjšine vsikdar iztrgano jedno kolo iz parlamentarnega mehanizma, kateri poslednji ne more in ne more potem delovati redno in pravilno!

Žalostnejega sadu pač ni mogla donesti tradicionalna politika na Primorskem.

Nočemo pomakati peresa v šolč, da bi primerno šigosali to politiko. Le to vprašanje bodi nam dovoljene: ali je bila naša politička konduita le za jeden hip taka, da bi opravičila pasivno vedenje — da ne govorimo o aktivni udeležbi — vladnih činiteljev o dogodkih, ki se vse primorske slovanstvo siloma zagnali v politiko abstinence? Kake naj umemo to vladino pasivnost v očigled dogodka, ki so povzročili, da so zastopniki večine prebivalstva jeli obupavati nad možnostjo, da bi pomočjo parlamentarnega delovanja mogli kaj doseči za svoje volilec? Izustili smo besedi: politička konduita!! Kakovo je bilo vsikdar naše vedenje, kadar-koli je zahtevala država od nas žrtve?!

V današnjem sjetranjem izdanju smo priobčili dokument od leta 1848, uraden spis iz onih viharjih časov, ko so revoltirali Ogri na Oger-skem, Nemci na Dunaju, Italijani na Beneškem in v Lombardiji, ko so ravno tej pokrajini, v kateri prijemljejo Slovani ravno kar za palico abstinence, žugale sovražne italijanske invazije — uraden spis, v katerem je rečeno, da vlada stavlja vse zaupanje v našo lojalnost, v katerem se pozivlja istrski Slovani, da bodi rešiteljem domovine! V tem spisu se lapidarnimi besedami proslavlja patrijotizem in zvestoba primorskega Slovana. V tem spisu je povedano, kako je država v času skrajne nesreče računala na roko Slovana!

Ta dokument je sijajno spridevalo o naši politički konduiti! Drugega ne trebamo. Žalosten znak je še to, ako manjšina prebivalstva tira politiko abstinence, ali kakovi morajo biti še le ednosaži, ako se je večina prebivalstva odločila do takega obupnega koraka! V abstinenci Slovanov na vsej črti primorski je izražena stroga ali pravična obsedba doseadanega sistema! Navadni priprosti razum nikakor ne more pojmiti, kako se je mogle depustiti, da je prebivalstvo, ki se more penati takimi dokumenti, kakoršen je ravno prej omenjeni uradni dokument, zašlo v tako ubupno položnje! Videant consules!

Deželni zbor istrski.

VI. seja dne 5. februarja 1898.
(Zvrtetok.)

Predlog posl. Spinčića in tovarišev za sistiranje zakona o šolskih takeh se je izročil šolskemu odseku v proučenje in poročilo.

Po smrti g. B. de Franceschi-a je ostalo izpraznjeno jedno mesto v upravi dež. kreditnega zavoda. Večina dež. zbora je izbrala na to mesto nekoga Itala Gabrielli. Le-ta je dobil 18 glasov, dečim je dobil posl. Kozulic 8 glasov.

Predlog dra. D. Trinajstića, da se prebivalstva dovoli pomoč v denarju, kakor posejilo v ta namen, da bude moglo obnoviti svoje vinograde, uničene po trtni uši, se je izročil finančnemu odseku v proučenje in poročilo.

Posl. N. Venier in tovariši so stavili predlog, da deželni odbor stori potrebne kerake, da se poveda odškodnina solinarjem v Piranu in Kopru, ki izdelujejo sol. Ta predlog se je vsprejel soglasno.

VII. seja dne 8. februarja 1898.

Navzočih je bilo 24 poslancev in predsednik dr. M. Campitelli.

V zapisniku prejšnje seje je rečeno, da je dr.

D. Trinajstić govoril v slovanskem jeziku, tedaj namreč, ko se je razpravljalo o zapisniku predprejšnje seje, ter da je bil ta poslednji zapisnik odobren, ker ni bilo nobene opazke proti njemu. Ni se vzel torej nikak obsir na opazke naših poslancev. V zapisniku je rečeno tudi, da je predsednik zopet odprl sejo po 10 minutah in da jo je drugičkrat pretrgal za 5 minut, v kar da je bil prisiljen po bucanju in kriku občinstva na galeriji.

Med priobčenji se bila opravičena petorica nenavzočih poslancev ter prošnja Adeline udove Buršić, soproge pok. učitelja Buršića.

Posl. Vidulich in tovariši so stavili vprašanje do ministra trgovine, da-li je pripravljen delati na to, da bi se zgradile ladje za šolo, kjer bi mogli vršiti predpisano prakso kandidatje za pomorske častnike in kapitane, in da-li je pri volji, odpustiti nekoliko te prakse, dokler se ne zgradijo te ladje za šolo. Jedno in drugo da je tam potrebneje, ker propadajo ladje na jadra in rečani kandidatje nimajo, da bi mogli kje vršiti predpisano prakso.

Odbornik dr. Cleva je čital poročila o prošnjah, ki so jih predložile razne občine za gradnjo železnice od Lovrana na Moščenice, Berseč, Plomin, Gologorica do Cerovlja. Tu se predpostavlja, da se skore zgradi železnica od Matulja do Lovrana. Ako bi se zgradila jedna in druga železnica, zvezal bi se z Reko najsiromašnejši predel Istre, katerega interesi se več ali manje spojeni z mestem reškim. Dr. Cleva je priporočal v imenu deželnega odbora te prošnje dotičnih občin in je rekel, da deželni odbor je pripravljen storiti potrebne korake na ministerstvih v ta namen, da bi se uslišali te prošnje.

Posl. Scampicchio je zagevarjal svoj predlog in se je isti res vsprejel jednoglasno.

Posl. Rizzi je čital poročila o načrtu zakona, katerim se hoče avesti nov stavbeni red za mesto Puljako. Ta zakonski načrt sestoji iz 120 paragrafov. Le-ti so se prečitali v posebni razpravi do §. 117. O tem §. je nastalo neko nesporazumljenje med člani deželnosoborske večine samimi, zbok česar se je zaključek razprave odložil za sledeči dan. Čitanje tega načrta in poročila je trajalo 2 uri in pol.

V tej seji je predsednik konstatoval poseben znak laške izobražbe. Že nekolikokrat se je opazilo, da so obiskovalci gornje galerije imeli klobuke na glavi. Toda g. predsednik je zapasil to še le v tej seji, ter je glasno pretrgal tišino v zbornici, naloživši dotičniku na galeriji, naj sname klobuk z glave!

DOPISI.

Št. Peter 14. februarja 1898. (Izv. dop.)
Najbolj delal veselja našim narodnim nasprotnikom, da bi nas videli, kako se pripravamo med seboj. Zato ne bom odgovarjal podrobneje na dopis v „Edinosti“ iz Sv. Petra od 9. t. m. Saj se takoj vidi, kam pes taco meli. Dopisniku ni prav, da bi se stopalo na prate našim nemščurkom, kadar se ne vedejo dostojno proti našemu ljudstvu, im hotel ju je rešiti iz zadrege, v katero jih je bil spravil moj dopis od 28. p. m. oziroma neprevidni, v tem dopisu omenjeni lahonček. Se vé, zajedno se je hotel snesti nekoliko nad tistimi gospodi, na katere je sumil, da se v dotiki z mojimi dopisom. Zato ti napadi na naše gospode; studilo se je vsakemu, ko jih je čital, ko so vendar tiste osebe (dopisnik se je izdal in povedal, koga je mislil) najudločnejši redeljubje našega kraja, čislani možje, ki so vsikdar na svojem mestu, kadar treba braniti narodno čast.

Povedal sem že, da je naš Lahonček hotel imeti le nemške tiskane vabila za ples tukajšnjih železničnih uradnikov, in da se je slednjič vdal toliko, da je dopustil tiskati jih tudi slovensko, — ali samo vabila, ne pa plesni red. Te preziranje domačega jezika se je opazilo takoj, tambolj ker je tukaj nemški jezik nepotreben, ker tu sploh ni Nemcev razun nekoliko uradnikov na progi južne železnice. Da se še bolj opazi ta breztaknost, za te je skrbel še posebno že večkrat omenjeni Lahonček. Par dni pred plesom je zasramoval očitno v pričo Slovencev, naše domače ljudstvo, punje je po svoji lahonski navađi. Se ve, radi tega veliko razburjenje, in sklenili smo takoj, da se ne ude-

ležimo plesa. Nič ni več pomagalo, da je inženir Moria zastavil ves svoj upliv pri trgovcih, kateri so v kupijski zvezi z železnico, prosti jih ter pretli... Istotako ni izdala agitacija okolo naših deklet. Slovenci niso hoteli več na ples. Pa nikar ne mislite, da so Nemci hoteli popraviti krivico storjeno našemu ljudstvu. Kaj še. Dobrikali so se res, ker so se bali za možniček, ker stroški so jim bili že narasli. Pravi lov so napravili po bližnjih postajah, vabili so vse kar leze in gre. Toliko ošabni, kakor so vedno, so še celo svoje lastne sluge gonili na ples, da bi ne bilo premalo ljudi na plesu. No, ples se je vršil, plesalo se je jako prijetno, tako pripovedujejo, ker je bilo — dovolj prostora. Doletela jih je še posebna sreča. Okrajni glavar iz Postojne, katerega ni nikdar videti pri slovenskih veseljih, je počastil ta ples. Načelniku postaje je kar odleglo in vzdihnil je pozdravivši v svojem pozdravu do okrajnega vladarja: kako vesel da je, da vidijo tega funkcionarja v svoji sredi ravno danes, ko so jim Slovenci hoteli uničiti ta nedolžni ples.

Vidite g. urednik! Stvar je taka! Sama na sebi malenkostna, ali veselilo nas je pa le, videti da Slovenec nima vsikdar polžve krvi. Bili smo se malo za naše ženstvo, saj veste, ženska pa ples! Strah ni bil opravičen. Domačinke, Zagorke, iz Knežaka in od drugod, vse so imele priti na ples. Gospodične Medicove so si pridno pripravljale plesne obleke. Njim so se sladkali še posebno, da le ne bi ostale doma. Le pet korakov od njih je plesna dvorana, pa so le ostale doma! In take vse druge, z malimi izjemami. Živite Slovenke!

Ponižni smo, ponižni Slovenci. — Nemcu na se ljubo trpimo radi vse in nemškutarimo s njimi, kakor da bi bili kje geri na Gornjem Štajerskem. Ako nas je deset v kaki družbi, a med nami le eden Nemec, že govorimo samo nemške med sabo, tudi če Nemec razume slovenski. Bog ne daj, da bi se Nemec ponibal toliko, da bi izustil kako slovensko besedo.

Slavno ravnateljstvo južne železnice pa bi si dovolil vprašati, ali ne bi bilo umestneje, da bi poslalo te, naše ljudstvo vedno izživajoče uradnike tja v — Alo, od kodor so morda doma, pa da bi se slovenski uradniki, ki so morda primorani služiti Bog ve kje v tujini, nastavili rajše tukaj! Bilo bi tako ustrezno njim in nam: vsem!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 15. februarja 1898.

Deželni zbor češki je razpravljal včeraj predlog poslancev Herolda in Pacaka, da se sklene deželni temeljni zakon o nerazdeljivosti kraljestva Češkega in o enakopravnosti obeh narodnosti. Po daljši razpravi se je predlog izročil posebni komisiji. Med sejo je došlo do hudega spopada med Nemci in posl. Březnovskim. Ta poslednji je namreč obljubil nemškemu poslancu Ludwigu klofuto. To res ni bilo parlamentarno, toda Březnovski se je opravičil rekši, da mu je rekel posl. Ludwig, da on (Březnovski) laja kakor pes. No, na tako razžaljenje človek res ne bi vedel, kako naj bi reagiral, recimo, parlamentarno. Ali res menijo gosp. od herren-volka, da smejo vse Nenemce pripodabljati — psem? Res grozno je opustošenje, ki je je napravil narodni šovinizem v nemških glavah in — srcih. Prava elementarna katastrofa je to.

Nemške demonstracije. V ponedeljek prišlo je med predstavo „Lohengrina“ v Gradcu do velenemške demonstracije. Besedam: „O ti dežela nemška, o meč nemški, pokaži meč države!“ je sledilo urnebesno vsklikanje, ki je trajalo več minut.

Meč nemški. Mi pa pravimo: gorje Avstriji, gorje naši državi, ako bi se zanjo vihtel le nemški meč!! V gledališču v Gradcu, kjer je vse pijano nemškega šovinizma, se morda pač lepo čuje tako rožljanje samim nemškim mečem, ali na bojnem polju, kjer se ne gre za nemško nadvlado, ampak za prava in koristi vseukupne države, tam že potrebujejo nekoliko tudi — slovanskega meča!! In ta slovanski meč, ki je res pripravljen sleherni hip, da zamahne v obrambo domovine, daje nam Slovanem tudi pravo, da moremo energično zahtevati tega, kar nam gre. Nemškonacionalna besneži v Gradcu sicer ne pojmi tega, ker sploh ne pojmi ničesar — o vitalnih avstrijskih interesih!

Agrarno socialno gibanje na Ogrskem postaja nevarnejše bolj in bolj. Neprestano se vrše spopadi med oblastmi in ljudstvom. Po nekotnih krajih, se kar upira kmečko prebivalstvo. Danes imamo zopet nekoliko takih vesti. V vasi Góde se je ljudstvo sprijelo z vojniki, in ni hotelo dati stanovanja poslednjim. Takov spopad je bil v vasi Kis-Tarde, kamor so morali poslati tri kompanije vojakov. To gibanje je postalo še tako opasno, da je odredil minister za notranje stvari potem naredbe, da se število orožnikov poveča od 7200 na 8000. V odzled tem pojavom je pač lahko pogediti, kolike vrednosti je zahtevalo poljedelskega ministra v parlamentu Ogrskem, da je to gibanje le mimo-idoče. Isti gospod je rekel tudi, da vlada skoro stori potrebne za definitivno ozdravljenje teh odnosov. Mi ne vemo, kaj si je mislil pri tem g. minister, ali to vemo, da take odnose je mešno resnično ozdraviti le po pametnih in pravičnih reformah. Za take reforme pa treba razmišljanja, truda in mnoge časa, česar vsega pa ni pričakovati od Madjarov, dokler bodo mislili na proganjanje in dušenje nemadžarskih narodnosti.

Rusija in Grška. „Frankf. Zeit.“ javlja vso resnostjo, da se je obrnil grški kralj Jurij do ruskega carja s prošnjo, da stori car kar jnogoče, da se imenuje grški princ Jurij guvernerjem na Kreti in da se poveča posojilo Grški od 4 na 5 milijonov. 4 milijone bi Grška porabila za poravnaje odškodnine za Turško-Grško vojno, 1 milijon pa za uravnanje notranjih ekonomskih potrebščin.

Različne vesti.

Odprta groba. Minole nedelje je umrla tu mati okrajnega glavarja v Telminu, visokorodna gospa Virginija grofica Marenzi. — Včeraj pa je umrla gospa Josipina ud. pl. Pickel-Pamucina, tašča gosp. dra Frana Mandića. Obema rodbinama naše sožalje.

Le počasi, le počasi! „Piccolo“ dopisovalec iz Pulja javlja, da se slovanski deželni poslanci povrnejo v deželni zbor istrski in da bodo govorili italijanski. Dopisovalec menda sam ne veruje tega. Mi pa mu že lahko povemo naprej, da oni slovanski „psevdo-poslanci“, kakor jih imenuje dopisun, bodo že sami vedeli, kdaj se jim je povrniti v deželno zbornico in pod kakimi pogoji! Le počasi, le počasi, židovski „Piccolo“ s prorokovanjem, o katerih moraš vedeti, da se ne uresničuje!

Sami sebe bjeje po zobeh. Il „Piccolo“ se zaganja že par dni v italijanskega vicekonzula v Spljetu, ker je isti prisostvoval neki hrvatsko-srbski slavnosti. Mi se ne čutimo poklicane in tudi ne čutimo nikake potrebe, da bi branili gosp. vice-konzula. Ali ker se ta laška čenča že toliko sgraja in ne more umeti, kako da more Italijan podpirati neitalijansko gibanje, ga moramo že vprašati, kaj in kako bi bilo s italijansko stvarjo, ako bi ne bilo Slovanov, ki podpirajo protislovansko gibanje? Ljudje, ki imajo zahvaliti malone vse le slovanskemu renegatstvu, naj bi pač ne govorili o tem, kake gnusno da je edpadništvo, kajti stem bjeje le se be po zobeh!

Istrske stvari. „Slovenec“ pišeje iz Istre: „Na priporočilo slovanskih zastopnikov Istre v drž. zboru dunajskem, je odločila vizeka c. kr. vlada na Dunaju, da priteče na pomoč stradalajočemu prebivalstvu Istre s denarnimi sredstvi. Te denarne podpore je razdelila c. kr. namestništvo v Trstu po okrajih in sicer: okraj Keper je dobil 2000 gl., Poreč 19.000 gl., Pazin 14.000 gl., Volesko 8000 gl., Lošinj 8900, Krk 400 in Pulj 4600 gl. Razun tega je še pridržalo namestništvo znesek 5000 gl., da jih razdeli pozneje ondi, kjer bode to najbolj potrebno. Te novce razdele občinski predstojniki na ta-le način: 1. za hrano, 2. za nakup semena in 3. za javne stavbe. Iz tega dejstva se zares vidi, kdo je pravi prijatelj naroda, med tem, ko italijanski preze pe prilikah, kako bi na vsak način zamorili slovansko prebivalstvo, pomagaje slov. poslanci, kjer le morejo. Da jih evirajo krvosesi italijanski na tem blagem delu, je pač samo ob sebi umevno, ljudstvo pa le izpovedava, komu naj zaupa. — V Pomjanu, občine barbarske, je umrl v noči 5. t. m. tamonjni kapelan veleč. g. Josip Meglič nagle smrti. Ranjki je bil pravcati mučenik svojega svetega poklica. On je živel z vsem srcem, z vso dušo za vsakršno zboljšanje

duševnega in telesnega stanja svojih vernih, a sam je moral bivati v stanovanju, ki ni bilo ne samo nevredno takega stanovnika, marveč je bilo istemu škodljivo še celo na zdravju. Govorilo se je vedno, da se sezida novo bivališče duhovniku, a morda jni ljudje so se brigali za vse drugo, nege za rešitev tega tužnega vprašanja. Morda pa so to zavračevali nalašč, ker pokojni mučenik ni bil njihove barve list. Kak bode pač naslednik blagega Megliča, se ne ve, a bati se je, da se ne izpolni želje občanov, da dobije vrednega naslednika svojemu dobremu pastirju. — V Pulju so začeli izdavati italijanski nov list pod naslovom „Il popolo istriano“ („Istrski narod“). Že naslov kaže, kam meri tendenca lista in kakor je posneti iz prvih iztisov, bode ta list vreden naslednik svojega umazanega prednika v pokoju „Glovan Pensiero“, katerega je izdajal tisti zloglasni Martinolich v Pulju, ki tiči sedaj za ključem radi poverjenja ogromnih svot — Italijanskega denarja. Geslo ostane pač vedno isto: Istra mora biti na vsaki naša italijanska pokrajina, ali pa bodi konec sveta!

Dostavek uredništva „Edinosti“. Pokojni kapelan Josip Meglič je bil sotradnik našemu listu. Vsaka beseda, ki jo je napisal, je pričala, da je ljubezen Megličeva do naroda upravičena. Z vso svojo dušo in vsem srcem je oklepal ta mož tužni rod svoj. Njegovi spisi so se čitali kakor da so pisani krvi njegovega plemenitega srca. Blag in hvalešen mu bodi spomin med narodom našim dolgi po Istri!

Z observatorija v Londonu smo dobili brzojavno poročilo, da se prihodnjo soboto prikaže na obzorju Sokolove maskarade dve sijajni zvezdi — dva fenomena med podnebnimi telesci — Zora in Danica. —

Iz Kranja nam brzojavljajo, da se odpravlja od tam cela gorenjska svatba.

Prijavil se pa je pismeno tudi interesanten gosp. potovalec po kanibalskih deželah v Afriki. Imena je Kihunghui Mberna in potuje v svojo domačijo. Piše nam iz mesta Kwamba-Semalangua, od tam, kjer še vedno s košem poldne zvonijo. Občinstvo bode imelo priliko, poslušati divne kanibalske pesmi, zlasti Kisuahili-pesmi, mej katerimi se posebno odlikuje „Nyimbo za kinanda“. On pravi v svojem pismu, da je te pesmi nalašč proučeval med kanibalskimi krasoticami v deželah Ndungu, Kiliwa in Mnasá, da pokaže častitim obiskovalcem Sokolove maskarade in prejasnim čestilcem Pusta vso krasoto kanibalskih „Uimbo la firimbi“. — Svoje pismo završuje tako-le: „Pemba kwema mno pemba kwema mno si-na chombocha kwendea, mapemach lima ufuta eh kwa msungu ech“. (To bi se reklo tako-le nekako v slovenskem jeziku: „Na evidenje v domačih krajih, kjer doma je gibki vitki rod deklet, za katera vnet sem jaz in tvoj obraz“.)

Odber „Kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolice bode imel izredno sejo v petek dne 18. t. m. popoldne ob 2 in pol uri v svoji pisarni ulica Geppa št. 14. I.

Novo izvoljeni odber „Slovanskega pevskega društva v Trstu je imel sinoči svojo prvo sejo, v kateri se je konstituiral nastopno: namestnikom predsednika izvoljen je g. Miroslav Lončner, tajnikom g. Josip Prunk, blagajnikom g. Jarnej Plutar, arhivarjem in nadzornikom pevskih vaj gosp. Rajko Pavlovič.

Pretep med ženskami. V gostilno „Al Cautione“ je prišla neka mladenka, ki si je naročila četrt vina. Videti je bila vaa razdražena. Ni mogla se vzdržavati več, ampak vstala je ter se podala v kuhinjo, kjer je bila kuharica Marija. To poslednjo je začela očevati, češ, da je ona njena tekmevalka. Kuharica pa se jej je le smijala. Te je pa še bolj razljutile vročerkvno mladenko, in začela je kuharico obsuvati vsakovrstnimi priimki ter je slednjič zgrabila za solnice, katero jo zagnala vanjo. Vnela se je ljuta praska. Navzoči gostje so imeli precej opravila, da se ločili pretepajoči se ženski. Sledilo je še malo psovovanja in kričanja in afera je bile konec. Sedaj pa pride gotovo na vrsto oni, radi katerega se je to zgodilo, kajti imel bode gotovo računev tudi on.

Členom „Del. podp. društva“ se naznanja, da bode jutri leto dni, odkar je umrl člen tega društva, gosp. c. k. računski svetnik P i t a m i o Tem povodom bode jutri dne 16. t. m. sveta maša za dušnico. Žal, da iz pisma, ki nam je je pisala

gospa udovala, ni razvidna cerkev, v kateri se bodo darovala sveta maša.

Protopen in ranjen. V gostilni „Ghiacoretta“ uni se je minoči prepil med mornarji in sicer 261. Ivanom Barsotti in 25letnim Rudolfom Varese na eni strani, in med 42letnim Alojzijem Znidaršičem na drugi strani. Gostilničar jih je potolažil. Komaj pa se prišli na ulico, ponovil se je med njimi prepil in mladeniča sta začela pretepati Znidaršiča. Barsotti je potegnil tudi nož ter ranil Znidaršiča na glavi. Vseled klica so pritekli stražarji in aretirali Barsottija in Varese. Odveli so ju v zapor. Znidaršič se je moral zateči na zdravniško postajo, kjer mu je zdravnik obvezal rano.

Materine srec. Žena učitelja Julija Draškoviča v Košicah je ležala na smrtni postelji. Njena hčerka je stala zraven njene postelje v največi žalosti ter jokala in ječala: „Je-li me hočeš res zapustiti majka?“ Umirajoča je pritisnila hčerko k sebi rekši: „Ne plaši se, dete, saj prideš tudi ti v kratkem za menoj“. Na to je izdihnila mati svoje dušo. Le nakoliko dni je minulo in že se je pomikal mrtvaški voz proti pekepalšču, a v njem je ležala zapuščena hčerka.

Prošnja do usmiljenih src. Anton Kršlja iz vasi Čentur, občine pomjanske, oče 4 otrok, je bil obsojen radi dogodkov o volitvah. Uboga družina je v veliki bedi in se obrača do usmiljenih src, ter boče hvaležna tudi za najmanjšo pomoč.

Za dobavitelje. Na borznem uradu je na ogled ministerka objava, v kateri so navedeni pogoji za dobavo papirja, železnine, lesa in drugih različnih predmetov za državno prometno ravnanstvo v Belemgradu.

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju. Povodom vladarske petdesetletnice Njega Veličanstva presvitlega cesarja, pristopil je društvu kot ustanovnik petdeset goldinarji veleč. gosp. Dr. Franc Sedej, c. in kr. dvorni kapelan, ravnatelj v Avguštinu itd. na Dunaju. Dalje so društvu darovali: Slavna mestna občina ljubljanska 25 gl. (Ta je prva in edina občina, ki je društvu pristopila kot ustanovnica že l. 1892.) Slavna posojilnica v Brezicah 15 gl. V Bocu: G. Alojzij Sorč, c. k. poštar, 2 gl.; V Celju so darovali gg.: Dr. Jos. Sernec, dež. posl., odvet. itd. 5 gl.; Dr. Jaro Hrašovec odvetnik 2 gl.; Dr. Josip Vrečko, odvetnik 2 gl., vč. g. Anton Randigaj, vikar, 2 gl.; V Čadramu: Vč. gg. Jurij Bezenšek kn. šk. svetnik, župnik, 2 gl.; Vid Janžekovič, kaplan 1 gl. 50 nč.; v Črnomlju: G. Anton Kupljen c. kr. notar, 3 gl.; v Celovcu: g. B. C. Rosbacher, trgovec, 2 gl.; v Dobrodo: vč. g. Anton Bratina, vikar, 1 gl. 10 nč.; v Dražgošah: vč. g. Boncelj, župn. uprav. 1 gl. 50 nč.; na Dunaju: gg. Dr. Jos. Jelenc, vzgojev., 5 gl.; Dr. Janko Pajk, c. k. prof. 5 gl.; Anton Glebočnik plem. Sorodolski, c. k. vladni svetnik, 10 gl.; Dr. Vladimir plem. Sorodolski, c. k. višji naučni svetnik v min. ministerstvu, 6 gl.; vis. g. Jos. baron Schwagel, ekselencia itd. 5 gl.; Franc Lastavec, vzgojevalec, 5 gl.; Matej Bavdek, c. k. rač. revident v p. (društveni ustanovnik) 5 gl.; Vilj. Schramek, nadinženir c. kr. drž. železnice, 3 gl.; Jak. Urbanič, c. k. poštni kontrolor, 3 gl.; Dr. Jan. Lenech, dvorni in sedni odvetnik, 2 gl. V Grizah: G. Jakob Janežič, posestnik 5 gl. V Cirknem: Vč. g. Iv. M. Muravec, dekan, župnik, 2 gl. (Pride še.)

Kder hoče preveč, pride ob vas. 25letni Ant. Sudič se je dobro nalezel v neki krčmi. Ni mu pa sameriti, da je hotel prihraniti vsaj troške prenočišča, ker je itak že preveč porabil v krčmi. Legel je torej na ulici. Našla sta ga dva redarja, ki sta ga zvelika na komisarijat. Ko se je probudil večeraj zjutraj, presenečen je bil popolnoma, kajti kolikor je znal in se spominjal, imel je v žepu, ko je zapustil krčmo, še 4 gl. — sedaj pa mu je bil žep prazen. No, nekaj je pa vendar dosegel: prenočil je brezplačno.

Patvino. Delavki Mariji Petri je bil ukraden na ulici mošnjček z 5 gl. 50 nč.

Predainoči. ukradena je bila Marija Jerše, bivačica na šetališču Sv. Andreja št. 28 za 27 gl. denarja in za jeden zastavni listek za zlato zapestnico. Sumila je takoj čevljarja Alberta Koba iz Kranja. Ker ga je dobila večeraj v njenem stanovanju, dala ga je aretirati. Koch, ki je bil v strahu, vrnil jej je takoj znesek od 20 gl. To pa mu ni nič koristilo, moral je vsajeno v zapor.

Najnovejše vesti.

Budimpešta 15. Pester Lloyd izjavlja iz Sataraly Ujhely, da se v obseju Bodroy-Körserskemu močno siri socialistiško gibanje. V Kistarkanyja so pretepli vodnika do krvavega. V Agardu so zapalili jedno hišo in napadli orožnike, ki so morali svezati skozi okno. Povsodi so zahtevali vojaštva. 10 kolovodij so izročili državnemu pravdnstvu. — V Čebini: Csizmad je očitno uper proti vojaštvu. Po ulicah je vihal prvi boj. 8 kmetov je bilo ranjenih. V Csizmad so poslali 1 batahjon vojakov.

Shanghai 15. V Port Arturu je sedaj 6 ruskih in 3 kitajske vojne ladije. Rusi upravljajo klanice za galije. Imajo že zalogo oglja kakih 4000 ton.

Trgovinske brojavke in vesti. Pšenica, Febr. 15. 9.25 9.29 Pšenica za spomlad 1898 11.94 do 11.95 Oves za spomlad 6.40—6.42 Krom. spomlad 8.60. 8.65 Krom. za maj-juni 1897. 5.28 5.29

Pšenica nova od 78 kil. f. 12.85—12.95 od 77 kil. 12.85 od 80 kil. f. 12.10—12.15, od 81. kil. f. 13.30 12.35, od 82 kil. for. — — — — — Jed. m. 6.50 9.50 pros. 6.15. 6.45

Pšenica: ponudbe in povpraševanje jako slabe. — Predaja 18000 m. st. Vreme: lepo. Havra. Kava Santos good average za dec. 37.95 30. april 37.50 Hamburg. Santos good average za mesec marec 36.50 za maj 31. — za september 31.75 za december 32.25.

Dunajska borza 15. februarja 1898		
	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.55	102.40
— v srebru	102.40	102.40
Avstrijska renta v sisku	121.35	122.45
— v krounu	102.80	102.85
Kreditne akcije	363.80	364.25
London 10 l. st.	120.10	120.10
Napoleoni	9.53	9.53
90 mark	11.76	11.76
100 Itali.	45.25	45.25

Podpisani naznanjajo znancem, prijateljem in sorodnikom tužno vest, da je umrla v ponedeljek popoldne, po mučni in dolgi bolezni, previdena svetimi zakramenti gospa

Josipina udovala pl. Pickel-Pamucina.

Pogreb se bode vršil v sredo 16. t. m. ob 10. uri zjutraj in sicer od hiše žalosti št. 12 na borznem trgu.

TRST, dne 15. februarja 1898.

Marija Mandić, roj. pl. Pickel.

Fran dr. Mandić, sot.

Anton, Josip, Marija, Milena in Danica, unuki.

Opusté naj se blagohotno sošaljini obiski in poklanjanje vencev. Ta objava bodi kakor direktno obvestilo.

Podjetje CAPELLAN Corso št. 47.

Pravi trpotčev sok je jedino eni, katerice pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresekno deluje pri vseh prehlajenjih sopljih organov, ter je najbolje sredstvo za prani katar, kašelj, prsobil, hripavost in vrtoglav. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na tanašiu hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono:

„Velečenjeni gospod lekarniki!

Poslijte mi tri steklenice Vasošega izvrstnega delujočega trpotčevskega soka; potrebujem jih za moje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic od nesnosnega kašlja popolnoma osredvel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobilnim. 8 spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 30 marca 1897.“

Pasi naj se torej, da je na vsaki steklenici vstavljena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenice s točnim opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki dan pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priradunavši 20 nč. za samotek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih prekusanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastojni poštne preste. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjskega trg št. 20.

Proda se

takoj in pod ugodnimi pogoji
pekarna združena prodajalnice.
Podrobnosti v uredništvu tega lista ulica Caserma št. 13.

Cukerin

200krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za gl. 1.50,
250 " " " 3.50,
500 " " " 6.50.

Cukerin

350krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za gl. 2.50,
250 " " " 5.—,
500 " " " 9.—.

Posilja po poštne povzetju

J. Vojtěch, Nusle-Praga

Ako se pošlje denar naprej, se pošlje blago poštne prosto.

Tiskarna Gutenberg

Glavna ope. kralj. univerzitetne tiskarne „Gutenberg“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTE IN CONTO-KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Razstirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočuje se za prijazne naročbe so zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

Izdolovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, računalov v vsakem obseju, brošur, plakato, cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavite, z napisom, naslovnih listov, jedlinih list, pavahil itd. itd. — Begata zaloga glavni, Conto-Corrent-knjig, Saldo-Conti, Faktura Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjalnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem razstirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kartečka za kopiranje, skleda iz olinke za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Trst, Via delle Acque 5